

פרק קטו.

בתי הדואר.

פקודה בדבר סדור מחלקת בתי הדואר והטלגרף.

פרק קטו.
 פקודות
 מס' 20 לש' 1930
 מס' 16 לש' 1933
 מס' 30 לש' 1934

[? בלוגוסט, 1930]

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת בתי הדואר.

חלק א' - מבוא.

2. (1) בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן מלבד אם פירוש ענין הכתוב יחייב פרוש אחר: —

„עגלה“ כוללת כל חלק מרכבת שאפשר להשתמש בו להובלת שקי־דואר;

„פנים הארץ“ כשהמונח מכוון לאיזה דבר־דואר או לכל מסמך הבא לתארו, פירושו דבר דואר הנמסר לדואר למשלוח בפנים פלשתינה (א״י) והשלוח לאיזה מקום בפלשתינה (א״י), וכשמונח מכוון לדמי־דואר — פירושו דמי־הדואר המוטלים על דבר־הדואר;

„לפנים הארץ“ כשהמונח מכוון לספינה, כולל ספינות שפניהן מועדות לחוף או למקום בפלשתינה (א״י);

„דואר“ כולל כל אמצעי־הובלה שבו מובלים דברי־דואר, וכן אדם העסוק בהובלתם או במסירתם של דברי־דואר, וכל אניה שבית הדואר משתמש בה להובלתם של דברי דואר עפ״י חוזה או באופן אחר לגבי אותם דברים המובילים באניה;

„שק־דואר“ כולל שק, קופסא, חבילה או כל מעטפה אחרת שנוהגין לשים

בהם דברי־דואר בעת הובלתם ע"י בית־הדואר, בין שהשק כולל
דבר־דואר כאלה ובין שאינו כולל;

„מנהל” פירושו, ביחס לטלגרף שנוסד או מתנהל ע"י הממשלה, המנהל
הכללי של בתי הדואר, ובכל מקרה אחר פירושו אדם שהנהלת
הטלגרף מופקדת בידיו;

„רב חובל של אניה” כולל כל אדם שספינה עומדת לפקודתו או להשגחתו;

„פקיד בית־הדואר” כולל את המנהל הכללי של בתי הדואר וכל אדם
העסוק בכל עבודה מעבודות מחלקת בתי הדואר והטלגרף;

„לחוף לארץ” כשהמונח מכוון לספינות כולל ספינות היוצאות מאיזה חוף
או מקום בפלשתינה (א"י);

„בית־דואר” ו„משרד־טלגרף” כוללים כל בנין, חדר, מקום או כלי קבול
מכל מין שהוא שנקבעו ברשות המנהל הכללי של בתי הדואר
לקבלתם, שליחתם או למסירתם של כל דבר־דואר או טלגרמה או
לצורך הטפול בעסקי מחלקת הדואר והטלגרף; ו„משרד טלגרף”
כולל כל חדר או מקום המשמשים לחברת טלגרף לצורך קבלת
טלגרמות, שליחתן או מסירתן;

„תבת מכתבים של בית־דואר” כוללת תבת־עמוד, תבת־קיר או כל תבה
או כלי־קבול שהותקנו ברשות המנהל הכללי בבתי הדואר לצורך
קבלת דברי־דואר או איזה מהם, לשם מסירתם ברשות המנהל
הכללי של בתי הדואר, או על ידו;

„דמי דואר” פירושה המס המוטל בעד משלוח דברי־דואר;

„דבר־דואר” פירושו מכתב, גלויה, גלוית־שובה, עתון, דבר־דפוס, סמל
או דוגמא, או חבילה וכל דבר או חפץ שמותר להעבירו על ידי
הדואר, והוא כולל טלגרמה;

„המנהל הכללי של בתי הדואר” פירושו פקיד שנתמנה ע"י הנציב העליון
להיות ראש מחלקת בתי הדואר והטלגרף וכל פקיד המכהן באותה
שעה באותה משרה;

„צורך בית הדואר“ פירושו כל מטרה ממטרות פקודה זו לרבות כל צורך המתיחס או קשור למלוי התפקידים שהמנהל הכללי של בתי הדואר או פקיד מפקידיו קבל על עצמו למלאם באותה שעה;

„דרך“ כוללת כל דרך-מלך, רשות-הרבים או רשות היחיד, רחוב, רחבה, חצר (למעבר), גשר או מעבר וכל מקום פתוח בעיר וכל מסלת ברזל חשמלית (טרמוויי).

„סחורות מוכרות“ יש להן אותו הפירוש שניתן להן בפקודת המכס;

„בול“ כולל כל פתק, טביעה, או סימן שהורשו מטעם המנהל הכללי של בתי הדואר או מטעם רשות דואר נכרית לצורך ציון העובדה שדמי הדואר שולמו;

„טלגרף“ פירושו קו, חוט, או מכשיר אחר המשמש לצורך חבור טלגרפי או טלפוני, יחד עם כל כסוי, צפוי, אבוב או צנור העוטפים אותם, לרבות אבוב אירי, כבל תתימי או כבל אחר וכל מכשיר המשמש למסירת אגרות או ידיעות אחרות באמצעות אותות (סיגנלים) בין בעזרת חוטים ובין שלא בעזרת חוטים;

„חברת טלגרף“ פירושה כל חברה או אדם המורשים עפ"י הוראות הפקודה הזאת לנהל עסק של משלוח טלגרמות בשביל הצבור;

„פקיד-טלגרף“ פירושו כל העובד במחלקת הדואר והטלגרף או אצל חברת טלגרף והמטפל בקבלתן, שליחתן ומסירתן של טלגרמות או העוסק בבנינם, החזקתם והקמתם של עמודי-טלגרף;

„עמוד-טלגרף“ כולל כן, עמוד, קורה, דוכן, סומכה או מכשיר אחר לשם הובלתו, אחיזתו או תמיכתו של טלגרף לרבות אילן המשמש למטרה דומה לזו;

„עבודות טלגרף“ כוללות כל מבדד חוטים (איזולטור) או עמוד טלגרף, וגם כל מכשיר, סוכה, תא, רהיט, מיסדר (Plant), משרד, בנין, מנגנון, מכונה, חפירה, עבודה, ענין או דבר מכל מין שהוא, הקשורים לטלגרף באופן מן האופנים;

„ספינה“ כוללת אורון.

(2) לצורך הפקודה הזאת —

(א) דבר־דואר או טלגרמה רואין אותם כאילו הם מצויים תוך כדי העברתם ע"י הדואר או הטלגרף, למן השעה שנמסרו לבית הדואר או למשרד־טלגרף ועד לשעת מסירתם לאיש שעל כתובתו הם שלוחים;

(ב) מסירת דבר־דואר מכל מין לידי נושא מכתבים או לידי אדם אחר המורשה לקבל דבר־דואר מאותו המין למשלוח בדואר, הרי היא מסירה לבית־דואר;

(ג) מסירת דבר־דואר או טלגרמה לאיזה משרד דואר או לביתו או למשרדו של איש שעל כתובתו נשלחו, בין שהמסירה היא לידי עצמו או לידי אדם אחר המורשה לקבל דבר־דואר מאותו המין למשלוח בדואר, הרי היא מסירה לבית־דואר;

(ג) מסירת דבר־דואר או טלגרמה לאיזה משרד דואר או לביתו או למשרדו של איש שעל כתובתו נשלחו, בין שהמסירה היא לידי עצמו או לידי אחר המורשה לכאורה לקבלם, עפ"י המנהג הרגיל של מסירת דבר־דואר או טלגרמה הערוכים עפ"י כתובתו של אדם כזה הנזכר לעיל, תחשב מסירה לידי האיש הנזכר לראשונה.

חלק ב. — דברי דואר.

3. יכול המנהל הכללי של בתי־הדואר לקבוע את שער התשלומים וסכומי התשלומים שיוטלו בעד שרותי הדואר ושרותים אחרים שיתנהלו על ידו ואת המסכות שבהן יוטלו השעורים והסכומים הנ"ל.

הסכות לקבוע מסים ותשלומים
מס' 30 לש' 1934
103

4. (1) בהתחשב עם הוראות הפקודה הזאת יטיל המנהל הכללי של בתי הדואר דמי־דואר וסכומים אחרים על כל דברי דואר המובלים או נמסרים להובלה ע"י הדואר ברשות המנהל הכללי של בתי־הדואר.

דברי־דואר חייבים בתשלום

(2) מקום שלא שולמו דמי הדואר על מכתב או דבר־דואר לפניו הארץ מטילין את כפל דמי הדואר שהיו מגיעים בעד המכתב או דבר הדואר.

ומקום ששלמו דמי דואר שלא בסכום המלא, מטילין את כפל הסכום החסר, מלבד אם נקבע אחרת.

5. (1) לא שלם השולח למפרע דמי דואר או כל סכום אחר המוטל על איזה דבר דואר, או ששלם שלא בסכום המלא, מטילין את דמי הדואר או את הסכום או את ההפרש, כפי שיחייב הענין, על האיש שעל שמו נשלח דבר-הדואר (בפקודה זו יכונה בעל-הכתובת) בהמסר דבר הדואר לידיו; ואם סרב הלה לקבל את דבר-הדואר שנשלח לו, או אם מת בעל המכתב או שאי אפשר למצוא אותו, מטילין את הסכום הנ"ל על השולח.

(2) לא שלם השולח למפרע את דמי הדואר או סכום אחר המוטל על דבר-דואר או ששלם שלא בסכום המלא, ובעל הכתובת בקבלו את דבר-הדואר ובשלמו את דמי הדואר או סכום אחר, או בשלמו את ההפרש, כפי שיחייב הענין, רוצה לדחות את דבר הדואר שנשלח לו ולהכריח את השולח לשלם את השולח לשלם את דמי-הדואר או סכום אחר או את ההפרש, כפי שהענין יחייב, רשאי המנהל הכללי של בתי הדואר עפ"י בקשת בעל הכתובת, ואם לא נקבע אחרת, לחייב את השולח בדמי הדואר או בסכום אחר או בסכום ההפרש, כפי שיחייב הענין, ונוסף לזה גם בדמי הדואר בעד החזרת דבר-הדואר אליו, ובכל מקרה כזה חייב שולח דבר הדואר לשלם את דמי-הדואר או הסכום האחר המוטל על משלוח דבר-הדואר או את הסכום החסר, כפי שיחייב הענין, וגם את דמי-הדואר המוטלים בעד החזרת דבר-הדואר, ובשלם השולח את סכום דמי-הדואר ששולם ע"י בעל הכתובת יחזיר המנהל הכללי של בתי הדואר את דמי-הדואר לבעל הכתובת.

(3) שום דבר האמור בסעיף הזה לא יפטור את בעל המכתב מאחריותו לשלם את דמי-הדואר או את הסכום האחר המוטל על דבר-הדואר או כל הפרש, בהמסר דבר הדואר לידיו.

6. אם לפני מתן-התוקף לפקודה הזאת או לאחר כך נעשה סדור עם הנהלות בתי-הדואר של הממלכה המאוחדת או של כל חלק אחר מהדומיניונים של הוד מלכותו או עם הנהלות בתי-הדואר של כל מדינה נכרית להובלת דברי-דואר ע"י הדואר בין פלשתינה (א"י) ובין מקומות שמחוץ לפלשתינה (א"י) או בין מקומות שמחוץ לפלשתינה (א"י), אם דרך פלשתינה (א"י) ואם שלא בדרך פלשתינה (א"י), רשאי המנהל הכללי של בתי-הדואר לקבוע פעולות שיראה צורך בהן לכיצועו של אותו הסידור, ורשאי הוא להתקין תקנות בנוגע לתשלומים בעד מעבר דבר-הדואר בין יחידים ובין בכמות גדולה, בנוגע לדרגת

סמכותו של המנהל הכללי של בתי-הדואר להוציא לפועל סדורים עם הנהלות דואר אחרות מס' 30 לש' 1934

המשקלים שתונהג, ובנוגע לסידור החשבונות של הכספים שיקובלו ע"י המנהל הכללי של בתי-הדואר וסילוקם להנהלות בתי הדואר.

7. כל דמי-דואר וסכומים אחרים המגיעים בעד דברי-דואר כפי שייקבע, מותר לגבותם ע"י משפט אזרחי שיוגש מטעם המנהל הכללי של בתי-הדואר.

8. בכל משפט שיתנהל לגבי דמי-דואר או סכומים אחרים בעד דברי-דואר, הרי —

(א) הראית דברי-דואר שבעדו רוצים לגבות דמי דואר ואשר יש עליו חותמת משרד הדואר המציינת שדחו את דבר-הדואר או שסרבו לקבלו או שבעל הכתובת מת או שאי אפשר למצוא אותו, תשמש הוכחה-לכאורה על העובדא שהחותמת מציינת אותה; וכן

(ב) האיש שממנו בא, כפי הנראה, דבר-הדואר שדורשים בעדו את גבית דמי-הדואר, יחזק בבחינת שולח דבר-הדואר, עד שלא הוכח ההפך.

9. החותמת הרשמית המציינת כי מגיע בעד דבר-הדואר איזה סכום לבית-הדואר של פלשתינה (א"י) או לבית הדואר של הממלכה המאוחדת או של איזה מהדומיניונים של הוד מלכותו או של מדינה נכרית תקובל בכל בית משפט בפלשתינה (א"י) כהוכחה על העובדא כי אותו סכום מגיע בעד דבר הדואר, והסכום ייגבה בכל בית משפט כזה כדרך שגובין דמי דואר שהגיע תשלומם.

10. כל דברי-דואר ימסרו לדואר, ישלחו, יובלו וימסרו לבעליהם בהתאם להוראות, לתנאים, לאיסורים ולהגבלות בנידון השליחה והמסירה ותשלום דמי הדואר וסכומים אחרים שחייבים בתשלומם בקשר עם דברי הדואר הנ"ל כפי שייקבע, ובנידון רישומם של דברי-דואר, קבלות בעבורם ומתן תעודות משלוח ומסירה לכל דברי-דואר וקבלת תעודות, ובנוגע לסכום שישולם נוסף על כל דמי-דואר אחרים בעד הרישום, הקבלה או התעודה, ובנוגע לבלים לעיטופים, לצורה, למדות, למשקל המקסימלי, לגירות הלטים ואפן האריזה (זולת מכתבים) לשם משלוח דברים ע"י הדואר ושאר ענינים, ככל אשר ייקבע.

11. רישומו של דברי-דואר או מתן קבלה בעבורו או הנתינה או הקבלה של תעודות משלוח או מסירה של דברי-דואר, אין בהם כדי הטלת כל אחריות על המנהל הכללי של בתי הדואר לאבדן דבר-הדואר או מה שבתוכו.

גביתם של דמי-דואר

חותמת של משרד דואר
תשמש הוכחה לסירוב

חותמת רשמית תשמש
הוכחה על סכום דמי
הדואר

תקנות בנוגע לדברי
דואר

אי-אחריות לאבדן
דברי-דואר

12. בהסכמת הנציב העליון, רשאי המנהל הכללי של בתי-הדואר להרשות הסמכות להרשות לקבל או למסור מכתבים שלא על ידי הדואר את הדברים דלקמן, בין בדרך כלל ובין לגבי איזה אדם מסוים —

(א) את שליחתם, הובלתם ומסירתם של מכתבים או דברי-דואר אחרים שלא ע"י הדואר; וכן

(ב) ~~קבלת מכתבים ודברי-דואר אחרים שלא ע"י פקיד מבית-הדואר, בין שהמכתבים ודברי-הדואר הנ"ל ישלחו ע"י הדואר ובין שלא ישלחו ע"י הדואר:~~

בתנאי שלעולם תהא ההרשאה כפופה לתנאים שייקבעו.

13. אסור לשלוח או להוביל או למסור ע"י הדואר כל דבר-דואר — איסור להוביל על ידי הדואר דברי תועבה וכו'

(א) המכיל דבר-דפוס, ציור, תצלום, פיתוח-אבן, חיקוק, ספר או כרטיס בלתי צנועים או מתועבים, או חפץ בלתי צנוע או מתועב או כל דבר פרסום המסית למרד; וכן

(ב) שיש עליו או על המעטפה העוטפת אותו כל מלה, סימן, או אותות בעלי אופי בלתי צנוע, נתעב, או של פלסטר או של הסתה למרד או שיש בהם כדי לעלוב עלבון גס; או

(ג) המכיל כל מודעה או כרטיס ביחס להגרלה, כל מודעה שהוצאה על ידי אדם המציע לנבא עתידות, או בשמו של אדם כזה, כל מודעה, מכתב חוזר, תלוש או הודעה בנוגע לעסקי הימור בלתי-חוקי, כל מודעה בנוגע לריפוי מחלות מין או בנוגע לכל תרופה למניעתה של המחלה, לרפוייה או להקלתה, פרט לדברי-דואר השלוחים רק על שם רופאים או רוקחים רשומים לצורך עסקיהם.

14. אם נמסר או נשלח דבר-דואר בדואר בניגוד לפקודה זו, מותר לסרב להעבירו, ואם יש צורך בכך, מותר לעכבו ולפתוח אותו בבית הדואר, וישלחוהו חזרה לשולח או ימסרוהו לתעודתו, ולעולם מטילין עליו דמי דואר נוספים בשיעור שלא יעלה על שיעור דמי-הדואר של מכתב או בלי הטלת תשלום נוסף, כפי שייקבע.

15. (1) המנהל הכללי של בתי הדואר רשאי לעכב כל דבר-דואר המכיל, לפי ההשערה, סחורות, החייבות במסי-אימפורט של מכס או סחורות דברי דואר שיש בהם סחורות החייבות במכס או סחורות מוברחות מס' 16 ג' 1933

מוברחות, והוא רשאי לפתוח ולבדוק את דברי-הדואר ואם מצא בו סחורה החייבת במכס, או סחורה מוברחת, הרשות בידו לעכבו או למסור אותו לאחר שישולם בעדו המכס או הקנס שיקבע, או כל מכס וכל קנס או המוטלים עפ"י פקודת המכס הנוהגת באותה שעה וכן כל תשלום נוסף, ככל אשר יקבע:

בתנאי שאם היה זה דבר-דואר שלא נרשמה על המעטפה שלו הערה מאת השולח המרשה לפתוח את המכתב בבית הדואר, תעשה הפתיחה והבדיקה במעמדו של האיש שהמכתב נשלח אליו או של סוכנו המיופה כוח בשמו, אלא שאם לא בא אותו אדם או סוכנו לאחר שנשלחה לו או שהונחה אצלו לפי הכתובת הרשומה על דבר הדואר, הודעה בכתב הדורשת מאתו או מאת סוכנו לבוא, יכול המנהל הכללי של בתי-הדואר לפתוח ולבדוק את המכתב אפילו בהעדרו.

(2) אם מצא המנהל הכללי של בתי-הדואר סחורה מוברחת בדבר-דואר, רשאי הוא לשלוח את דבר-הדואר למנהל מחלקת המכס, האקסייז והמסחר כדי שיגיש תביעה פלילית עליו.

16. נתעוררה שאלה אם איזה דבר-דואר הוא מכתב או מין אחר של דבר-דואר בגדר פקודה זו, הרי החלטת המנהל הכללי של בתי-הדואר על השאלה תהא החלטת גמר.

החלטה בנוגע לדברי-דואר

17. לצורך רשומם של עתונים עפ"י הפקודה הזאת, הרי כל דבר-פרסום המכיל כולו או ברובו הגדול חדשות מדיניות או חדשות אחרות או מאמרים על נושאים כאלה או על נושאים יומיים אחרים, בין שיש בו מודעות ובין שאין בו מודעות, יחשב כעתון.

דברי פרסום שמותר לרשומם כעתונים

18. (1) הבעלים או המדפיס של איזה עתון שחל עליו התאור דלעיל רשאי לרשום את העתון בבית-הדואר הראשי בירושלים בכל שנה במועד, בצורה ובפרטים שיוורה המנהל הכללי של בתי-הדואר, ועליו לשלם מס בעד כל רישום, ככל אשר ייקבע.

רישום עתונים במשרד הדואר

(2) המנהל הכללי של בתי-הדואר רשאי מזמן לזמן לתקן את פנקס הרישום ולהוציא מתוכו כל דבר-פרסום שאינו עתון.

(3) החלטתו של המנהל הכללי של בתי-הדואר בשאלה אם לרשום איזה דבר-פרסום בפנקס ואם למחקו מתוכו, תהא החלטת גמר.

(4) כל דבר-פרסום שיהיה רשום באותה שעה בפנקס הרי הוא עתון רשום לצורך הפקודה הזאת.

19. עתון רשום יחשב כעתון לצורך כל סדור או אמנה בין ממשלת פלשתינה (א"י) ובין ממשלת הממלכה המאוחדת או ממשלת מושבה ממושבות הוד מלכותו או ממשלת כל מדינה נכרית לשם מתן הנחות לעתונים הנשלחים ע"י הדואר.

עתונים יהיו נהנים מכל סדור או אמנה

חלק ג. — המחאות כסף. רש"א 219

20. (1) המנהל הכללי של בתי-הדואר רשאי לסדר סידורים להעברת סכומי-כסף ע"י בתי הדואר ע"י המחאות-כסף, ורשאי הוא לדרוש ולקבל בעד המחאות-כסף אלה את שיעורי-הקומיסיון שיקבעו, וכל שעור-קומיסיון שמתקבל כך הרי הוא כחלק מהכנסות בתי-הדואר.

(2) בהתחשב עם כל הוראה שתקבע בענין המחאות-כסף ופרעונן, ובענין האנשים הצריכים לפרוע את ההמחאות ולקבל את כסף ההמחאות, ובענין זמני פרעונן ואופני פרעונן, רשאי המנהל הכללי של בתי-הדואר לסלק את הסכום של כל המחאות-כסף לאיש שלשמן הוצאה ההמחאה או ליורשיו, לאפוטרופסיו או למנהלי עזבונו, בין שההמחאה נשאת ברשות האיש ההוא ובין שאינה נשאת, ומשנפרע הסכום כאמור, תחדל לחלוטין כל אחריות לגבי המחאות-הכסף מצד המנהל הכללי של בתי-הדואר, או מצד כל פקיד מפקידי בתי-הדואר, או מצד קופת בתי-הדואר כלפי מקבל הפרעון של המחאות-הכסף, וכלפי בעל ההמחאה, וכלפי כל אדם אחר שהוא.

(3) אין מביאין שום משפט או מ"מ משפטי אחר נגד המנהל הכללי של בתי-הדואר או נגד פקיד מפקידי בית הדואר, או נגד כל אדם אחר בגין כל מעשה שיש בו משום קיום הפקודה הזאת או ביחס לכך או בקשר עם סרוב או דחיה לפרוע המחאות-כסף כאלה מחמת איזו רשלנות מקרית, חוסר פעולה, או טעות מצד פקיד מפקידי הדואר או מחמת סבה אחרת שהיא, פרט למעשה-תרמית או התנהגות רעה בודון מצד פקיד בית-דואר כנ"ל.

21. המנהל הכללי של בתי-הדואר יוכל להרשות לפקידיו או לאחדים מהם להוציא המחאות דואר בטופס מיוחד שיקבע לכך, והמחאות-כסף אלה (המכונות בפקודה זו "המחאות-דואר") תפרענה באופן שיקבע ובתנאים שיקבעו.

הוראה מיוחדת בדבר המחאות-דואר

מחאות כסף - פרעונן

22. כל התאגדות או חברה העוסקת בעסקי בנק בפלשתינה (א"י), אשר בגבותה כחברה בנקאית כסף בעד איזה לקוח קבלה פרעון או שהמנהל הכללי של בתי-הדואר זקף לזכותה סכום של איזו המחאת-דואר או של מסמך המכוון להיות המחאת-דואר, לא תהיה אחראית כלפי שום אדם זולת אותו הלקוח, על שום שקבלה את הפרעון או הסכום הקצוב, או שהחזיקה את ההמחאה או המסמך או הגישה אותם לפרעון: ואולם סעיף זה לא יפטור כל לקוח, שלמענו החזיקו או הגישו את ההמחאה או המסמך, מכל אחריות מחמת שהחזיק ברשותו את ההמחאה או את המסמך או את פירותיהם.

אחריותם של בנקאים
לגבי המחאת-דואר

23. נעשה איזה סדור עם ממשלת הממלכה המאוחדת או עם ממשלת כל חלק מן הדומיניונים של הוד מלכותו, או עם ממשלת מדינה נכרית או עם איזה אדם בשמה של מדינה נכרית, בענין העברת כסף ע"י בתי הדואר של פלשתינה (א"י) ושל אחד הדומיניונים של הוד מלכותו או של מדינה נכרית באמצעות המחאות כסף בדומה להמחאות דואר, תחולנה הוראות הפקודה הזאת בנידון המחאות דואר, עד כמה שיתאים הדבר לתוכן ההוראות הללו, ובהתחשב עם כל שנויים שייקבעו עפ"י הפקודה הזאת, ממש כאילו היתה ההמחאה שהוצאה בהתאם לסידור, אם ע"י פקיד מפקידי הדואר או ע"י פקיד של ממשלה או של מדינה נכרית האמורות לעיל, המחאת דואר בגדר ההוראות הללו, ואותם החלקים בהוראות אלה הקובעים עונשין יחולו איפוא לגביהן:

סידורים עם מדינות
אחרות בדבר המחאות
דואר

בתנאי —

(א) שכל הוראה בענין המחאות דואר שהוצאו בהתאם לסדור כזה תוכל להיות שונה מן ההוראות שנקבעו בענין כל המחאת כסף אחרת; וכן

(ב) שכל המחאות כסף שהוצאו בהתאם לסדור כזה יוכלו להיות בסכום שנקבע להמחאות דואר ולא יותר מן הסכום המקסימלי שנקבע לכך, והן תוכלנה להיות ערוכות בצורה שתקבע ולפי התנאים שייקבעו בענין שער הקומיסיון לכל פונט, מועדי הפרעון ושאר ענינים.

חלק ד. — מכתבי אניות.

24. (1) כל רב-חובל של אניה המפליגה לחו"ל חייב לקבל באניתו כל שק-דואר שהוגש לו ע"י פקיד מפקידי בית הדואר כדי שיובילו באניתו, ומשקבל שק-דואר ימסרנו בלי דחוי בחוף או במקום שלשם פניו מועדות.

חובותיהם של רבי חובלים
של אניות המפליגות
לחו"ל לגבי שקי דואר

(2) לא קיים את הסעיף הזה, יאשם רב החובל בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום מאתים פונט.

25. (1) כל רב חובל של אניה הבאה לארץ חייב לאסוף את כל דברי הדואר שבאניתו שהם בגדר זכות-היחיד של המנהל הכללי של בתי-הדואר, ושאינם מכתבים שהוגדרו בפקודה הזאת כ"מכתבי בעלי-אניות", ולתתם בתוך שק או עיטוף אחר, כשהם חתומים בחותמתו וערוכים על שם המנהל הכללי של בתי הדואר, ומחובתו למסור את דברי-הדואר הללו בלא דחוי לפקיד המתאים של בית הדואר אשר יבוא לדרוש אותם, ואם לא באה דרישה לכך מטעם אותו פקיד, ימסור אותם לבית הדואר שאתו יוכל לבוא בדברים ראשונה.

חובותיהם של רבי חובלים של אניות באות לגבי דברי דואר

(2) בחוף שהגיעה אליו אותה אניה חייב רב החובל לחתום במעמד פקיד מפקידי בית-הדואר או במעמד אדם אחר המורשה מטעם המנהל הכללי של בתי-הדואר, על הצהרה הערוכה בטופס שבתוספת לפקודה זו, והאומרת כי קיים את הוראות הפקודה הזאת, ואסור לו לפרוק כל חלק ממתען האניה עד אם קיים את הסעיף הזה: ההצהרה תחתם גם ע"י האיש שבפניו ניתנה.

(3) רב חובל של אניה שאינו מוסר כהלכה כל דברי-דואר בהתאם לסעיף זה, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום מאתים פונט.

(4) רב חובל של אניה שסרב או התרשל בזדון להצהיר את ההצהרה הדרושה עפ"י סעיף זה, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום חמישים פונט.

עונשו של רב חובל שפתח שק-דואר

26. (1) רב חובל של אניה —

(א) שפתח שק-דואר חתום שהופקד בידו להובלה, או

(ב) שהוציא כל דברי-דואר או דבר אחר מתוך שק-דואר שהופקד לידו להובלה,

יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום מאתים פונט.

(2) מי שקבל מידי רב חובל של אניה דברי-דואר כדי להובילם אל החוף ושבר את החותמת או פתח אותם באופן אחר בזדון, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום עשרים פונט.

מכתבי בעלי-אניות

27. (1) המכתבים דלקמן (המכונים בפקודה זו „מכתבי בעלי-אניות“) דהיינו, מכתביהם של בעלי אניות, בעלי הטשרטרים—או—סוכני-בעלי האניות הבאות לארץ והמכתבים של בעלי הסחורות שבאותן אניות, או של מקבליהן, או מטעיניהן, נוהגין בהם כדלקמן —

(א) אם דרוש למסרם בחוף בואה של האניה, ימסרם רב החובל לבעלים, לשוכרים, למומינים או לשולחים מבלי שישלמו דמי-דואר פנימיים והאנשים שהמכתבים הללו צריכים להמסר להם יהיו זכאים לקבלם לפני שימסרו שאר המכתבים לבית הדואר; וכן

(ב) אם נמסרו במקום אחר בפלשתינה (א״י), ימסרו ע״י הדואר לאחר שישלמו בעדם דמי-דואר פנימיים בלבד,

אלא שלעולם חובה לשלם תחילה לבית-הדואר כל תגמול המגיע, כפי שנסבע, לרבי חובלים של אניות המביאים את המכתבי.

בתנאי —

(א) שיתארו בכתובת שעל גבי מכתבים אלה את הבעלים, השוכרים, או את המקבל (הסחורות) בתור כאלה, וכן

(ב) אם היו האנשים בעלי סחורות או שולחי סחורות או מקבלי סחורות צריך שיהא ברור מתוך המניפסט של האניה שיש להם סחורות באניה.

(2) כל הרושם בשקר על מכתב איזו כתובת של אדם כבעל האניה, כשוכרה או כמקבל הספינה המובילה את המכתב או כבעל הסחורה השלוחה באניה או כשולחה או כמקבלה, ועושה זאת מתוך כוונה להתחמק מתשלום דמי-דואר, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום עשרה פונט בעד כל עברה.

תגמולים לרבי חובלים של אניות

28. יש לקבוע את שער התגמולים שישולמו לרבי-חובלים של אניות בעד דברי-דואר או מין ממיניהם שהם יובילו למען בית-הדואר וכן למדריכים, לאנשי אניה ולאחרים בעד דברי דואר או כל מין של דבר-דואר שהם מובילים מכל אניה לכל בית-דואר.

עכוב מכתבי אניה
לאחר מסירת המכתבים
למשרד הדואר

29. רב חובל או קצין או מלח של אניה הבאה לארץ או נוסע באותה אניה, המחזיק ביודעין במלתחותיו או ברשותו או בהשגחתו כל דברי-דואר, פרט לדברי-דואר שאיננו בגדר סמכותו של המנהל הכללי של בתי-הדואר, לאחר שכבר שלח רב חובל של אניה לבית הדואר חלק מדברי-הדואר שבאניתו, יאשם בעברה, ויהא צפוי בעד כל דבר דואר כזה לקנס בסכום חמשה פונטים ואם עכב אצלו כל דברי-דואר כנ"ל לאחר שדרשו אדם המורשה מטעם המנהל הכללי של בתי-הדואר לדרוש את דברי-הדואר שבאניה, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום עשרה פונט על כל דבר דואר.

חלק ה' - סמכויותיהם של פקידים.

העברת זכויות למנהל
הכללי של בתי-הדואר

30. עם מניויו של אדם כמנהל כללי של בתי הדואר ובתוקף אותו מניו עוברת אליו טובת ההנאה של כל החוזים, הערובות, הבטחונות והזכויות שהיו למי שקדם לו בעת שפסק זה לכהן במשרתו והיה יהיו מובטחים לטובתו ממש כאילו היתה ההתקשרות אתו ולא עם זה שקדם לו.

סמכויות כלליות וזכויות
של המנהל הכללי
של בתי-הדואר

31. (1) המנהל הכללי של בתי הדואר רשאי ליסד שירותי דואר, בתי דואר, וסוכנויות-דואר ולאסוף, לקבל, לשלוח, להוביל ולמסור לבעליהם, באופן ובתנאים שיראה צורך בהם, כל דברי-דואר שנשלחו בתוך פלשתינה (א"י) או לפלשתינה (א"י) או מפלשתינה (א"י) ובלבד שתתקיימנה הוראות פקודה זו.

(2) למנהל הכללי של בתי הדואר תהיה, בכל מקום בפלשתינה (א"י) ששם קבועים באותה שעה שירותי דואר או קשרי דואר, זכות היחיד להוביל ממקום למקום כל המכתבים, חוץ מאלה המפורטים לקמן, וכן תהיה לו זכות היחיד למלוי כל שירותי-הלווי של איסופם, שליחתם ומסירתם של כל מכתבים, לבד מאלה המפורטים לקמן: —

(א) מכתבים הנשלחים באמצעות ידיד בהיותו בדרכו או בדרך מסעיו, באופן שהמכתבים הללו ימסרו ע"י אותו הידיד לאיש שאליו הם יעודים;

(ב) מכתבים הדנים בענייני הפרטיים של השולח או המקבל הנשלחים במתכוין ע"י שליח;

(ג) יפוי כח לגבות עדות או תעודות עדות, וכל כתב, מסמך משפטי, מ"מ משפטי או הומנה (תעודה) הניתנים מטעם בית משפט;

(ד) מכתבים הנשלחים מפלשתינה (א"י) לחו"ל באניה פרטית שאיננה אניה המובילה דברי־דואר עפ"י חוזה ;

(ה) מכתבים של סוחרים, בעלי אניות־סוחר או בעלי המטען שבאניה, שנשלחו באותן אניות־סוחר או ע"י איזה אדם העובד אצל אותם הבעלים בהובלת המכתבים הללו לפי ההוראות המתאימות ונמסרו לאותם האנשים שלהם נועדו, מבלי לשלם או לקבל חלף זה שכר או גמול, או תועלת או ריוח ;

(ו) מכתבים בנוגע לסחורות שנשלחו ע"י חברה להובלה, כדי למסרם עם הסחורות שהמכתבים שייכים להן, מבלי לשלם שכר או גמול, או טובת־הנאה אחרת או תועלת אחרת חלף קבלתם את המכתבים הללו, או חלף מסירתם ;

אבל שום דבר האמור כאן אינו בא להרשות שום אדם לאסוף מכתבים יוצאים מן הכלל אלה כדי לשלחם באופן המורשה בזה.

(3) בהתחשב עם האמור לעיל, אסור באיסור מפורש לאנשים דלקמן להוביל מכתב או לקבל או לאסוף או למסור מכתב, אעפ"י שאינם מקבלים חלף זה שכר או תגמול, —

(א) חברות הובלה, שמשיהן או סוכניהן, חוץ ממכתב בנוגע לסחורות שבמכוניותיהם, בעגלותיהם או בקרונוציהם או על בהמות־המשא שלהם, ובעלים, נהנים או שומרים של מכוניות צבוריות ;

(ב) בעלים או רבי חובלים של אניות המפליגות או עוברות לאורך החוף או באופן אחר בין חופים בפלשתינה (א"י), או שמשיהם או סוכניהם, פרט למכתבים של סחורות, בעלי אניות או בעלי סחורות שבאניה ;

(ג) נוסעים או אנשים אחרים הנמצאים באניה.

(4) כל שלא הורשה עפ"י הפקודה הזאת והוא עושה את אחד הדברים דלקמן, דהיינו: שולח או גורם למשלוח, או מציע או מוסר למשלוח, או מוביל שלא ע"י הדואר, כל מכתב שלא הוצא מכלל זכות היחיד של המנהל הכללי של בתי־הדואר או ממלא שרות אחר הכרוך בהובלת מכתב כזה שלא ע"י הדואר, או מאסף אותם המכתבים־המוצאים־מהכלל לשם הובלתם או שליחתם ע"י הדואר או באופן אחר, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום חמשה פונטים על כל מכתב.

(5) הבטוי „דואר” שבסעיף זה כולל כל קשרי-דואר ביבשה או באויר או בים (מלבד באניות הנועדות לחו"ל שאינן עסוקות מטעם משרד-הדואר בהובלת סחורות-דואר), והקנסות המפורשים לעיל יוטלו בין שהמכתב גשלח לבדו או יחד עם עוד דבר אחר, או ששרות-הלוי נעשה בקשר עם המכתב הנשלח או עומד להשלח לבדו, או יחד עם מכתב או דבר אחר, ובכל משפט שיתנהל לשם גבית קנס כזה יהיה האיש שנגדו הובא המשפט חייב להוכיח שהפעולה שבגללה הוטל הקנס נעשתה בהתאם לפקודה הזאת.

(6) הבטוי „מכתב” יכלול דבר-דואר לצורך הסעיף הזה.

32. (1) מסמך שהמנהל הכללי של בתי-הדואר גדרש לקיימו, או שהוא צד לו, מותר לו שיהא מקויים ע"י כל פקיד מפקידי בית-הדואר בהוראה לכך מטעם המנהל הכללי של בתי-הדואר, ומשנתקיים כך יחשב המסמך כמקויים מטעם המנהל הכללי של בתי-הדואר ויהא לו איפוא אותו התוקף.

כיום מסמכים של המנהל הכללי של בתי-הדואר

(2) כל מסמך שנראה מתוכו שהוא מקויים כך הריהו מקויים כהלכה. עד שלא הוכח ההיפך, ואין צורך בהוכחת אופיו הרשמי של האיש שקיים אותו או בהוכחת הרשאתו לקיים אותו.

33. כל שיש לו הרשאה לכך, בין הרשאה כללית ובין הרשאה מיוחדת, רשאי למסור כל מודעה בשם המנהל הכללי של בתי-הדואר או להגיש כל תביעה, דרישה או רשימה, או עקול, שהמנהל הכללי של בתי-הדואר בעצמו רשאי למסור או להגיש וכל מודעה, תביעה, דרישה, רשימה או עקול מסוג זה, רואין אותם כאילו נמסרו ע"י המנהל הכללי של בתי-הדואר בשם הנציב העליון.

סמכותו של סגן המנהל הכללי של בתי-הדואר למסור מודעות, או להגיש תביעות, לעשות עיקולים וכו'

34. כל הסכם, כתב, המחאת-כסף, שטר, שיק, קבלה או מסמך אחר שנערכו או קויימו לצורך בית-הדואר ע"י פקיד מפקידי בית-הדואר או בשבילו או אתו, יהיו פטורים ממס-בולים המוטל עפ"י כל פקודה, מלבד אם המס ההוא צריך להפרע, בתוקף הצהרה שבגוף המסמך או בתזכיר המצורף לו, ע"י אדם אחר, זולת ע"י המנהל הכללי של בתי-הדואר, ומלבד אם איזו פקודה שתתפרסם בעתיד תטיל את מס-הבול בפירוש.

המנהל הכללי של בתי-הדואר פטור ממש בולים

35. פקיד בית-הדואר שהסתלק משרותו אם מחמת פיטורין או התפטרות או מיתה או מסיבה אחרת, חייב להחזיר למנהל הכללי של בתי-הדואר את כל החפצים שניתנו לו לשם מלוי תפקידו ואשר אינם קנינו שלו; מחובתו

החזרת מלבושים ע"י פקיד בית-הדואר כשיחלל להיות פקיד

להחזיר את החפצים בשלמותם וכתיקונם, פרט לכליה ובליה רגילים; ואם מת הפקיד, תחול חובת ההחזרה על יורשו או מורשהו האישי.

(2) כל שאינו מקיים את הוראות הסעיף הזה, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום שני פונטים, וכן סכום נוסף בערך שוים של החפצים שלא הוחזרו, ככל אשר יקבע בית המשפט, ואם החזיר את החפצים אלא שלא החזירם בשלמותם וכתיקונם, יהא חייב בתשלום סכום נוסף כערך הנזק שנגרם לחפצים.

(3) כל שופט שלום יוכל ליתן צו שבתקפו רשאי כל שוטר לחפש ולתפוס כל חפץ שלא נמסר כדרוש בסעיף הזה, כאילו היה החפץ גנוב.

36. המנהל הכללי של בתי-הדואר יוכל להתקשר בחוזה עם כל אדם המבקש ממנו ליסד בית-דואר או משרד-טלגרף או להרחיב את שרותי הדואר והטלגרף לכל מקום שירצה, או לקבל בטחון מאיש כזה כי יפצה את המנהל הכללי של בתי-הדואר בעד כל היוק שיוסב לו מתוך כך, והפצוי יוכל להיות אם לנזק שלם או לחלק מהנזק שנגרם, ולמשך אותו זמן שהמנהל הכללי של בתי-הדואר ימצא לנכון לקבוע.

פיצויים על חשבון
הרחבת השרות
בבתי-הדואר

חלק ו' — טלגרף.

37. כל טלגרף וכל מפעלי-טלגרף שהוקמו לפני תאריך הפקודה הזאת הריהם כאילו הוקמו בהתאם להוראות הפקודה הזאת וכפופים להן.

הוראה בדבר הטלגרף
הקיים

38. לנציב העליון זכות היחיד להקים, לכלכל ולנהל מפעלי-טלגרף בפלשתינה (א"י):

זכות יחיד לנציב העליון
להקים וכו' טלגרף

בתנאי שיכול הנציב העליון ליתן רשיון בתנאים שימצא לנכון —

(א) לכל אדם להקים, לכלכל או לנהל טלגרף לצורך עסקיו הפרטיים או המסחריים, וכן

(ב) לכל חברת טלגרף להקים, לכלכל ולנהל מפעל טלגרפי לצורך העברת טלגרמות ממקום למקום מחוץ לפלשתינה (א"י).

39. המנהל הכללי של בתי הדואר רשאי לבטל בכל עת רשיון שניתן עפ"י סעיף 38.

בטל רשיונות

40. המנהל הכללי של בתי הדואר יפקח על הקמתם וכלכלתם של כל הטלגרפים הממשלתיים, והוא רשאי לעשות את הפעולות דלקמן בין בעצמו או ע"י פקידיו, יחד עם כל הפועלים ושאר השמשים הדרושים —

(א) לעלות על כל קרקע כדי להקים עליה טלגרף, או להעמידו או לכלכלו, או לבדוק, או לתקנו, או לשנותו או להסירו ורשאי הוא להשאר עליה זמן נאות ולבצע את כל העבודות והדברים שיהא צורך בהם למטרות הפקודה הזאת;

(ב) למדוד כל קרקע וגם לחפור, לקצץ, להוציא ולקחת אדמה, אבנים, רגבי אדמה, חול, חצץ וכל אילנות או קרשים המתאימים לצורך הקמת כל טלגרף, או החזקתו או שניו, או כדי לעשות כל עבודה אחרת התלויה או קשורה בו;

(ג) לכרות ולהסיר משני עבריו של טלגרף קיים או שעומדים להקימו את כל אותם העצים או העשבים שיפריעו או שיהיו עלולים להפריע להקמתו או לשמושו המתוקן; וכן

(ד) להקים, להעמיד ולהחזיק טלגרף מתחת לכל קרקע, בנין, נהר, תעלה, סכר, חוף, נמל, רציף, גדות או אפיק של מים גאים או מים אחרים, או בתוכם, עליהם, ממעל להם, לארכם או על פניהם, או מתחת לכל דרך, עליה, ממעל לה או לארכה, ולשם כך רשאי הוא לפתוח או לבקוע כל דרך ולשנות את מצבו של כל צנור (לא הצנור הראשי) שמתחת לה, המשמש להספקת מים או גז; ולשנות או להסיר כל טלגרף שהוקם או הועמד כאמור לעיל:

בתנאי כי משהושגה המטרה יתקן המנהל הכללי של בתי הדואר את הדרך שנפתחה או נבקעה כך.

41. כל טלגרף שהונח מעל מים שספינות יכולות לשוטט עליהם או מתחת להם צריך להניחו באופן שלא יפריע לספינות המשוטטות בהם ולא יחסום דרכן, וכל טלגרף שהונח מעל לאיזו דרך או לרחבה צריך להניחו באופן שלא יחסום את המעבר באותו דרך ולא יפריע לו ולא יסתום אותו.

42. כל מקום שאפשר הדבר, חייב המנהל הכללי של בתי הדואר או הפקיד המפקח על הקמתו של טלגרף, למסור מודעה למחזיק בקרקע ובה יודיעהו

אימתי מוסרין מודעה בדבר כניסה לאיזו קרקע

אסור לחסום נהרות בפני ספינות וכבישים בפני המשתמשים בהם

כי יש בדעתו לעלות על הקרקע כדי להקים עליה טלגרף.

43. חייבים המנהל הכללי של בתי הדואר, פקידיו ושמשיו, אגב השתמשם בסמכויות המסורות להם בסעיף 40, למעט בהיזקות ככל האפשר ועל המנהל הכללי של בתי הדואר לשלם דמי נזק בעד כל היזק שיהא נגרם לבנינים, לתבואה ולעצי פרי: אם לא באו לכלל הסכם ייקבע סכום דמי הנזק ע"י בית משפט השלום שיש לו שפוט במקום שבו נמצאת הקרקע.

מיצוים בעד היוקת
לבנינים וכו'

44. החליטה הרשות הממונה על איזה כביש לשנות בזמן מן הזמנים את התויתו או רחבו או מישרו של כביש או של חלק הימנו אשר הקימו עבודת טלגרף מתחתיו, בו, עליו, לארכו או לרחבו, או לבצע בו כל עבודה שתצריך את עקירתה או שינויה של אותה עבודת טלגרף, או שתביא לידי חשש סכנה יתרה לאותה עבודת טלגרף, תהא אותה רשות חייבת למסור למנהל הכללי של בתי הדואר הודעה בכתב חודש ימים למפרע על העבודה שיש בדעתה לבצע, בצירוף תרשים המציין ברור את העבודה הקיימת והעבודה העומדת להעשות, והמנהל הכללי של בתי הדואר חייב לעקור את הטלגרף ההוא על חשבונה של אותה רשות ולהעמידו במקום אחר באותו המצב ובאותו האופן שיקבע הנציב העליון.

על המנהל הכללי של
בתי הדואר לעקור את
העבודות שהקים,
במקרה שיעשו שינויים
במבנה הרחוב
מס' 16 ג' 1933

45. רצה הבעל, החוכר או המחזיק של קרקע או בנין שהמנהל הכללי של בתי הדואר הניח עליהם טלגרף בזמן מן הזמנים להגביה את הבנין לגובה יותר גדול, או להרחיבו, חייב המנהל הכללי של בתי הדואר, בתוך ארבעה עשר יום מיום קבלו מהבעל, החוכר, או המחזיק הודעה על כונתו זו, להגביה את הטלגרף או לשנותו בדרך אחרת באופן שלא יוכל להפריע להגבתו או להרחבתו של הבנין.

הגבת טלגרף

46. רצה הבעל, החוכר או המחזיק של בנין או קרקע שהמנהל הכללי של בתי הדואר יקים עליהם, מתחתם, בתוכם, לארכם או לרחבם איזו עבודת טלגרף, לבנות בזמן מן הזמנים על הקרקע או לשפר או לשנות את הקרקע או הבנין בדרך אחרת בצורה שהמשכת קיומה של עבודת הטלגרף במקום תפריע לה, תחולנה ההוראות הבאות: —

הסרת עבודות מעל
קרקע פרטית

(א) הבעל, החוכר או המחזיק רשאי לתת למנהל הכללי של בתי הדואר הודעה שתפרט את מהותו של הבנין, השיפור, השנוי או השמוש האחר שהוא רוצה לעשות בקרקע או בבנין ושתדרוש מאת המנהל הכללי של בתי הדואר להסיר את עבודת הטלגרף או לשנותה באופן שלא תפריע לביצוע רצונו;

(ב) על המנהל הכללי של בתי הדואר להסיר את עבודת הטלגרף או לשנותה, במשך עשרים ואחד יום לאחר קבלת ההודעה הנ"ל, באופן שלא תפריע לשימוש בקרקע או בבנין ;

(ג) הזקמה או הועמדה עבודת הטלגרף על קרקע הגובלת עם רחוב או עם רשות הרבים, חייב הבעל, החוכר או המחזיק של הקרקע או הבנין הדורש את שנויה או הסרתה של העבודה, לשלם למנהל הכללי של בתי הדואר את ההוצאות הכרוכות בשנוי או בהסרה, אם נדרש לכך מטעם הנציב העליון ;

(ד) בכל מקרה אחר ישא המנהל הכללי של בתי הדואר בעול ההוצאות הכרוכות בהסרת העבודה או בשנויה.

47. כשמוסד או אנשים הורסים או מקלקלים איזה טלגרף בין בעצמם ובין ע"י סוכניהם או קבלניהם יהיו חייבים לשלם למנהל הכללי של בתי הדואר את ההוצאות שיוציא לשם תקון ההרס או הקלקול ואם ניתקו קשרים טלגרפיים מתוך חוסר-זהירות או מתוך זדון יאשמו בעברה ויהיו צפויים לקנס בסכום עשרים פונט בעד כל יום שבו נמשך ניתוק הקשרים :

תשלומי נזק וקנס בעד הניק לטלגרף

בתנאי שאם לא היו המוסד או האנשים הנ"ל מורשים מטעם הנציב העליון להוציא לפועל את העבודות הדרושות לשם תקון הניתוק, יאשמו בעברה ויהיו צפויים לקנס בסכום חמישים פונט תחת קנס יומי.

48. מוסד או אנשים המפריעים למנהל הכללי של בתי הדואר או לבאי כחו, בין הם בעצמם ובין סוכניהם או קבלניהם, להעמיד, להחזיק, לשנות, לבדוק או לתקן איזה טלגרף בהתאם לפקודה זו, יאשמו בעברה ויהיו צפויים בעד כל פעולת הפרעה לקנס בסכום עשרה פונט, ואם נמשכת הפרעה, לקנס בסכום עשרה פונט בעד כל יום של הפרעה.

עונש בעד שימת מכשול מסי' 16 לש' 1933

49. (1) הנציב העליון או כל פקיד המורשה מטעם הנציב העליון בכלל או במיוחד רשאי בכל שעת חירום לצבור או לטובת הצבור —

הסמכות לתפוש טלגרף ולצוות על תפישת טלגרמות

(א) לתפוס באופן זמני כל טלגרף שהוקם, הוחזק או מתנהל ע"י כל אדם או חברת טלגרף ; או

(ב) לצוות לבלי להעביר כל טלגרמה או סוג של טלגרמות השלוחות לאדם

או לסוג בני אדם או הנשלחות מהם, או המתיחסות לענין מיוחד, שנמסרו לטלגרף להעברה או שנתקבלו ע"י הטלגרף, או לצוות לתפסן או לעצרן או לגלות את תכנן לנציב העליון או לאדם אחר הנזכר בצו בשמו או במשרתו.

(2) תעודה חתומה ע"י הנציב העליון תהא הוכחה מכרעת על קיומה של שעת חירום צבורית או שהפעולה שנעשתה על פי סעיף קטן (1) היתה לטובת הצבור.

50. פרט למתנה להלן, לא יהא שום פקיד טלגרף מוסמך, ואין כופין אותו בשום משפט שהוא, אזרחי או פלילי, או בכל חקירה ודרישה בפני בית משפט או בפני כל איש המורשה מטעם החוק לגבות עדויות, לתת עדות על תכנה של טלגרמה שהובלה או הועברה או הוגשה להעברה ע"י אותו טלגרף אף לא להראות, בתוקף כל כתב או הזמנה או צו, את ההעתקה המקורית של אותה טלגרמה החתומה ע"י השולח או בשמו.

אין מגלין תכנן של טלגרמות בבורר משפטי

51. (1) הוראות הסעיף האחרון לא תחולנה —

יוצאים מן הכלל.

(א) אם הודיע האיש, שהטלגרמה נשלחה על ידו או אליו, בכתב למנהל שהוא רוצה בעדות או בהראיה הנ"ל; או

(ב) במשפטים פליליים בקשר עם עברה שנענשים עליה בעונש מות או במאסר של יותר משנה אחת.

(2) בכל אחד מהמקרים דלעיל יכול המנהל או פקיד המורשה על ידו לתת את העדות או להראות את הטלגרמה.

52. העתק של כל טלגרמה לאחר שהועברה ולפני שנמסרה לאיש שהיא שלוחה על שמו תחתם בחותמת או בראשי תיבות שמו של פקיד הטלגרף המקבל את הטלגרמה לשם מסירה, והעתק זה שנראה מתוכו שהוא נחתם בחותמת או בראשי תבות הנ"ל, יקובל בכל בית משפט ובכל מ"מ משפטי כהוכחה לכאורה שהדבר הכתוב בו הוא אותו דבר הכתוב בטלגרמה המקורית שהניחיה להעברה, וכי הטלגרמה המקורית היא נחתמה כהלכה ונמסרה להעברה ע"י האיש שהטלגרמה חתומה על ידו, ולא יהא צורך בהוכחת חתימתו של האיש אשר נראה כי חתם על הטלגרמה המקורית, או להוכיח שהטלגרמה המקורית הונחה

העתק (טרנסקריפט) של טלגרמה ישמש הוכחה

באיזה משרד טלגרף להעברה, וכן לא יהיה צורך להוכיח את החותמת או את הר"ת של שם הפקיד שקבל את העתק-הכתב הנ"ל למסירה.

53. שום פקיד-טלגרף לא יהא צפוי למשפט פלילי או לתביעת פצויים מחמת שהעביר או הוביל בטלגרמה דברי-דבה או שהשתתף בהובלה או בהעברה של דברי-דבה בטלגרמה, אגב מהלך עבודתו.

54. נגרם היזק לטלגרף בתחומי סמכותה של רשות מקומית או בכל אזור אחר שאין בו רשות מקומית, ויש למושל המחוז טעם להאמין כי תושבי-האזור —

(א) עברו את העברה או גרמו להפסד או להיזק; או

(ב) סיעו או עזרו באופן מן האופנים לעשית העברה, או לגרם הפסד או היזק; או

(ג) לא הושיטו את כל העזרה שהיה בכוחם להגיש כדי לגלות או לאסור את העברין או את העברנים; או

(ד) סיעו למנוסתו של עברין או של כל אדם החשוד על השתתפות במעשה העברה או כמעורב בהפסד או בהיזק, או שהצפינוהו; או

(ה) עשו קשר כדי להעלים כל עדות חשובה על מעשה העברה או על ההפסד או ההיזק, —

יהא רשאי לאחר חקירה ודרישה ובאישורו של הנציב העליון, לצוות שיוטל קנס קבוצי על התושבים הזכרים של האזור שכבר מלאו להם שמונה עשרה שנה: הוראות פקודת העונשים הקבוציים תחולנה על כל צו שניתן עפ"י הסעיף הזה.

פרק כ.

55. (1) כל ספינה תהא נהוגה ע"י רב חובלה באופן שלא הספינה ולא כל מכשיר תנועה אחר יזיקו או יסכנו כל טלגרף המונח מתחת למימי החוף של פלשתינה (א"י).

הוראה המונעת ספינה לגרום היזק לכבל שמתחת למים

(2) עברו על הוראה זו, יאשם בעליה או רב חובלה של הספינה בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום חמשים פונט ולשלם את דמי התיקון של כל טלגרף שניזוק מחמת שהספינה היתה נהוגה בניגוד לסעיף זה.

56. לא תתעורר תביעה נגד הממשלה או נגד המנהל הכללי של בתי הדואר מחמת כל שגיאה או השמטה שחלה באיזו טלגרמה, או מחמת אחר במסירת טלגרמה או אי-מסירת טלגרמה, תהיה איזו שתהיה הסבה לשגיאה, להשמטה, לאחור או לאי-המסירה.

אין הממשלה או המנהל הכללי של בתי הדאר חייבים באחריות

57. בהסכמת הנציב העליון רשאי המנהל הכללי של בתי-הדואר לקבוע את התשלומים שיוטלו בעד העברת טלגרמות ושליחתן ע"י מחלקת הדואר והטלגרף.

קביעת דרגת תשלומים

58. בהסכמת הנציב העליון רשאי המנהל הכללי של בתי-הדואר להתקין תקנות —

תקנות

(א) הקובעות הגנה על טלגרפים;

(ב) בדרך כלל, לביצוע מטרות החלק הזה והוראותיו.

חלק ז. — בנק-חסכונות של בתי-הדואר.

59. משניתן צו מאת הנציב העליון עפ"י חלק זה, יהא המנהל הכללי של בתי-הדואר זכאי לקבל פקדונות-כסף שישולמו לבית הדואר ולשלם חזרה את הכסף בהתאם לכל הוראה שתיקבע.

המנהל הכללי של בתי הדואר יקבל פקדונות עפ"י צו מאת הנציב העליון

60. כל פקדון שיקובל ע"י פקיד מפקידי המנהל הכללי של בתי הדואר שנתמנה לכך, ירשם על ידו בפנקס המפקיד בשעה שהוא מקבלו והרישום יקיים על ידו וע"י חותמת התאריך של משרדו, וקיום זה ישמש הוכחה מכרעת לתביעתו של המפקיד לקבל את פקדונו חזרה בצרוף הריבית עם דרישתו מאת המנהל הכללי של בתי הדואר.

זכותו החוקית של המפקיד לקבל את כספו חזרה

61. משהוגשה למנהל הכללי של בתי הדואר דרישה בצורה שתקבע לכך ע"י המפקיד או ע"י צד המורשה באופן חוקי לתבוע כסף על חשבון פקדון, לסיזוק כל פקדון או חלק הימנו, תהא למפקיד זכות מוחלטת לקבל חזרה מכספי בית הדואר כל סכום שדרש והמגיע לו, בתוך עשרים ושמונה ימים לכל המאוחר לאחר שהגיש את דרישתו למנהל הכללי של בתי הדואר.

המפקידים זכאים לקבל את כספם לא יאחזר מעשרים ושמונה ימים לאחר הגשת הדרישה

62. כל שנתמנה לבצע את הפקודה הזאת וגילה את שמו של כל מפקיד או את הסכום שהפקיד או שהוציא, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום מאה פונט,

אסור גלות את שמות המפקידים וכו'

חוץ אם גלה את הדבר למנהל הכללי של בתי הדואר או לאנשים שימונו כדי לסייע בהנהלת עסקי בנק-החסכונות.

63. הריבית שתשולם למפקידי פקדונות כאלה תהיה בשעור של שני פונטים וחמש מאות מיל על כל מאה פונט לשנה, אלא שאין מחשבין ריבית זו על כל סכום פחות מפונט אחד או מאיזה כפל של סכום זה, ואין מתחילין לחשב את הריבית אלא למן היום הראשון לחודש שלאחרי יום הפקדון, והיא תפסק ביום הראשון של חודש-החמה שבו מוציאים את הפקדון.

64. הרבית על פקדונות תחושב עד ליום שלושים ואחד בדצמבר של כיצד מחשבין ריבית כל שנה ותצורף לקרן ותהיה חלק הימנה.

65. הכספים ששולמו לבית הדואר כאמור לעיל עפ"י הוראות הפקודה הזאת יושקעו, במדת האפשר, באותו בטחון או באותם בטחונות, נותני רבית שהנציב העליון יפרש בשמם.

66. מותר לאסוף סכום כסף או סכומי כספים שיהיו דרושים מזמן לזמן לשם סלוק הפקדונות — כאמור לעיל — שיופקדו בהתאם לפקודה זאת, ע"י מכירת הבטחונות, כלם או מקצתם, שנקנו עפ"י הוראות הפקודה הזאת: בתנאי שאם בזמן מן הזמנים לא יהא הכסף שיקובל ממכירה כזאת מספיק כדי לשלם את התביעות החוקיות של כל מפקיד כנ"ל, חייב המנהל הכללי של בתי הדואר להודיע בלא דחוי לנציב העליון מהו סכום הגרעון הזה, והנציב העליון יצוה לשלם את הגרעון מתוך קופת ההכנסות הכלליות של ממשלת פלשתינה (א"י).

67. ההכנסות המתקבלות מן הבטחונות הנ"ל תשמשנה, במדת האפשר, לפרעון הרבית הנ"ל על הפקדונות שיופקדו עפ"י הפקודה הזאת; ואם נתקבלו רוחים מתוך מלוי חלק זה של הפקודה ישולמו הרוחים לקופת ההכנסות הכלליות של ממשלת פלשתינה (א"י) ויחשבו חלק הימנה וישמשו איפוא כאמור.

68. רשאי הנציב העליון להתקין תקנות: — תקנות

(א) בענין יסודם והנהלתם של משרדי בנק לחסכונות וסגירתם;

(ב) בענין הפקדת פקדונות וקביעת סכומי-הפקדונות המקסימליים, והעברת הפקדונות והרבית והוצאתם;

(ג) בענין ההשגחה, הפקוח, הבקורת וקביעת השיטה להנהלתם ובדיקתם של חשבונות המפקידים; וכן

(ד) בדרך כלל בענין בצוע המטרות שבחלק זה.

69. על המנהל הכללי של בתי הדואר להגיש לנציב העליון בהקדם האפשרי, לאחר בעילת כל שנה ושנה, חשבון שנתי מכל הפקדונות שנתקבלו וסכומי הכסף שישולמו לפי הוראות החלק הזה של הפקודה, וחשבון ההוצאות שהוצאו בקשר עם זה במשך השנה המסתיימת ביום 31 בדצמבר, ביחד עם חשבון הסכום הכללי המגיע בגמר השנה לכל המפקידים.

החשבונות יוגשו לנציב העליון

70. כל ההוצאות שיוצאו בהנהלת עסקי הבנק לחסכוניות תשולמנה מתוך קופת ההכנסות הכלליות של ממשלת פלשתינה (א"י).

הוצאות הבנק לחסכוניות

71. המנהל הכללי של בתי הדואר רשאי לחתום הסכם עם כל הנהלה של בנק חסכוניות ממשלתי בממלכה המאוחדת או בכל דומיניון בריטי או מושבה, ארץ חסות או ארץ מנדט בריטית או עם מדינה נכרית בענין העברת סכומים העומדים לזכותם של מפקידים בכל בנק חסכוניות ממשלתי כזה לבנק החסכוניות של בית הדואר של פלשתינה (א"י) או מבנק החסכוניות של בית הדואר בפלשתינה (א"י) לאותו בנק חסכוניות ממשלתי.

סידורים להעברת כספי פקדונות אל הממלכה המאוחדת וכו' ולהיפך

72. כל מקום שנעשה הסכם עם בנק חסכוניות ממשלתי בממלכה המאוחדת או בכל דומיניון בריטי או מושבה בריטית, או ארץ חסות, ארץ מנדט בריטית או עם מדינה נכרית להעברת כספים העומדים לזכותם של מפקידים מבנק חסכוניות ממשלתי לבנק החסכוניות של בית הדואר בפלשתינה (א"י), רשאי המנהל הכללי של בתי הדואר להעמיד כל סכום שהועבר בדרך זו לבנק החסכוניות של בית הדואר לזכות חשבונו של מפקיד בבנק:

שעור הסכום שיועבר

בתנאי שאין מזכין מפקיד באיזה סכום אם עי"כ יהא הס"ה של הסכום העומד לזכותו עולה על שעור המקסימום המותר עפ"י החוק באותה שעה.

73. כל טרנסאקציה בין המנהל הכללי של בתי הדואר לבין מפקיד או יורשיו או מורשהו. האישי, הנובעת מתוך כל סכום שהופקד או הוצא או העומד להיות מופקד או מוצא בחשבון המפקיד, או הקשורה בכך, או כל טרנסאקציה בין המנהל הכללי של בתי הדואר ובין כל הרוצה להיות מפקיד, תהיה פטורה ממש בולים.

פיטורי טרנסאקציות מחובת בול

חלק ה' — עברות בית-דואר.

74. כל אדם —

גנבת שקי דואר או
דברי דואר

(א) הגונב שק דואר; או

(ב) הגונב מתוך שק דואר או מתוך בית-דואר או מפקיד של בית-דואר או מדואר, כל דבר-דואר תוך כדי העברתו ע"י הדואר, או

(ג) הגונב כסף, או בטחון יקר או חפץ יקר מתוך דבר-דואר תוך כדי העברתו ע"י הדואר, או

(ד) העוצר דואר מתוך כונה לשוד אותו או לחפש בו —

יאשם בעברה ויהא צפוי לחמש עשרה שנות עבודת פרך.

75. כל החוטף או פותח שלא כדין שק-דואר שנשלח בספינה, חטיפתו או פתיחתו של שק דואר שלא כדין תוך כדי העברתו ברכבת, במכונית או באמצעי-הובלה אחר המשמשים לבית-הדואר לשם העברת דברי-דואר, או הלוקח שלא בהיתר דבר-דואר תוך כדי העברתו ע"י הדואר, מתוך שק-דואר שנשלח כאמור, יאשם בעברה ויהא צפוי לעשר שנות עבודת פרך.

76. כל המחזיק אצלו בתרמית, או המטמין או מחזיק בזדון, או הסמנת מכתבים וטלגרמות כשהוא נדרש בכך ע"י פקיד מפקידי בית-הדואר הוא מתרשל או ממאן למסור לידיו כל דבר-דואר או טלגרמה שמצא או שנמסרו לו שלו כדין, כשהוא יודע שדבר הדואר או הטלגרמה היו צריכים להמסר לאחר, יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר שתי שנים.

77. כל אדם —

עברה על זכות היחיד
של מחלקת הטלגרף

(א) המתקין או מחזיק טלגרף כשאינו מורשה לכך עפ"י פקודה זו או עפ"י כל פקודה אחרת; או

(ב) כשהוא יודע או כשיש לו יסוד להאמין כי הטלגרף הותקן או הוחזק בלא הרשאה כזאת, הוא מעביר או מקבל כל ידיעה באותו טלגרף או ממלא כל שרות הכרוך בכך, או במסירת כל טלגרמה לצורך

העברתה באותו טלגרף, או כשהוא מקבל כל ידיעה שנשלחה לו ע"י אותו טלגרף:

יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום עשרה פונטים, ובעד כל עברה שניה או עברה שלאחריה יהא צפוי לקנס בסכום חמשים פונט.

78. כל העושה את אחד המעשים דלקמן בזדון ושלא בהיתר —

השולח יד בטלגרף

(א) הורס או מקלקל עבודות טלגרף.

(ב) מונע או מכשיל את שליחתה או מסירתה של ידיעה ע"י הטלגרף —

יאשם בעברה ויהא צפוי לשלוש שנות מאסר.

79. כל המנסה לעשות עברה מן העברות המוגדרות בסעיף הקודם יאשם בעברה ויהא צפוי לשנים עשר חודש מאסר או לקנס בסכום חמשים פונט, ומותר לעצרו בלא צו מאסר.

המנסה להזיק לטלגרף

80. כל אדם שמתוך רשלנות —

המקלקל טלגרף מתוך רשלנות

(א) הורס או מקלקל עבודות טלגרף; או

(ב) מונע או מכשיל את שליחתה או מסירתה של ידיעה באמצעות הטלגרף —

יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום חמשה פונטים, ויכול כל שוטר או פקיד בית דואר לתפוס כל עפיפון או כל חפץ כיוצא בו שגרמו להזיק או הפריעו לחבור.

81. כל פקיד מפקידי בתי-הדואר או פקיד טלגרף אשר, בניגוד לחובתו, מפרסם או מודיע את תכנה או תמציתה של טלגרף או כל ידיעה ביחס למשלוחה או קבלתה של טלגרמה, חוץ אם הודיע זאת לאיש שהוא מורשה למסור לו את הטלגרמה, יאשם בעברה ויהא צפוי לשלוש שנות מאסר.

המפר טויות

82. (1) כל שאינו עובד אצל המנהל הכללי של בתי-הדואר ופותח או גורם לפתיחת כל מכתב בכונת זדון, ובכונה להזיק לאדם אחר, כשאותו המכתב

המונע באופן פלילי מסירת מכתבים לבעלי הכתבת.

היה צריך להמסר לאותו אדם אחר, או שעושה כל מעשה או דבר המונע או מפריע למסירתו הנכונה של המכתב לאותו אדם אחר, יאשם בעברה ויהא צפוי לששת חדשי מאסר או לקנס בסכום חמשים פונט.

(2) שום דבר האמור בסעיף זה לא יחול על אדם העושה כל מעשה שעליו חל הסעיף הזה, אם הוא אחד ההורים או בבחינת אחד ההורים או אפוטרופוס של האדם שעל שמו נשלח המכתב.

(3) אין להגיש משפט פלילי עפ"י הסעיף הזה אלא בהוראותיו של המנהל הכללי של בתי הדואר או בהסכמתו.

(4) מכתב בסעיף זה פירושו „דבר־דואר” תוך כדי העברתו ע"י הדואר או כל מכתב אחר שנמסר ע"י הדואר.

דינו של פקיד בית דואר הגונב, המשמיד וכו' דבר דואר

83. פקיד מפקידי בית הדואר הגונב לכל מטרה שהיא או מטמין או משמיד דבר דואר או שולח בו יד תוך כדי העברתו ע"י הדואר, יאשם בעברה ויהא צפוי לשבע שנות עבודת פרך, ואם היה דבר הדואר מכיל כסף או בטחון או חפץ בעל ערך, יהא צפוי לחמש עשרה שנות עבודת פרך.

המסיר בול או פתק שלא בהיתר

84. (1) כל אדם —

(א) המסיר שלא בהיתר בול או פתק בית הדואר מדבר דואר תוך כדי העברתו ע"י הדואר או מכל מסמך של בית הדואר; או

(ב) המסיר מכל בול, ששומש קודם לכן, כל סימן שניתן עליו בבית דואר; או

(ג) משתמש בידועין בבול דואר שנמחק או שטושטש ע"י סימן שניתן עליו בבית דואר,

יאשם בעברה ויהא צפוי לשבע שנות עבודת פרך.

(2) כששופטין אדם שנאשם בעברה שהשתמש בידועין בבול דואר אשר נמחק או שטושטש ע"י סימן שניתן עליו בבית דואר, הרי ההוכחה שהנאשם הוא כותב הכתובת על כל דבר שנשלח ע"י הדואר והנושא עליו את הבול, תהא עדות מספקת כי הוא האיש שהשתמש בבול, עד שלא הוכח ההיפך.

85. כל שהורשה עפ"י הוראות פקודה זו לשחרר דברי דואר מבולי דואר ורשם כתובת על כל דבר שאינו שייך למשרדו או מחלקתו, מתוך כוונה להשתמש מתשלום בולי דואר בעד אותו דבר דואר, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום מאה פונט.

המשחרר דברי דואר
מבולי דואר שלא בהיתר

86. כל פקיד מפקידי בית הדואר העושה בכל דבר דואר או טלגרמה כל מעשה שאין הוא מורשה לעשותו בתוקף משרתו, או המרשה ביודעין לכל אדם אחר לעשות כל מעשה כזה באותו הדבר, יאשם בעברה ויהא צפוי לשלש שנות מאסר:

השולח יד בטלגרמות
או בדברי דואר

בתנאי ששום דבר האמור בזה לא יחול על פתיחתו או עיכובו של דבר דואר שהוחזר מחמת שאין עליו כתובת נכונה או שהוחזר מחמת שהאיש שעל שמו נשלח מת' או שאי אפשר למצאו או סירב לקבלו או סירב לשלם או לא שלם את דמי הדואר המגיעים בעדו, או לפתיחתו או לעיכובו של דבר דואר ברשות הפקודה הזאת או מתוך ציות להרשאה מפורשת בכתב מטעם הנציב העליון.

מס' 16 לנ' 1933

87. כל אדם —

המשתמש מחוקי דאר
בדרך תרמית

(א) השם בתוך בית דואר ביודעין ובתרמית כל דבר שיש בו או עליו או על מעטפתו מכתב, או סימן שהחוק אינו מרשה להניחו בו; או

(ב) הרושם ביודעין על עברו החיצוני של כל דבר הנשלח ע"י הדואר, הודעה כוזבת על מהות הדבר הנתון בתוכו; או

(ג) השם בתוך בית דואר, ביודעין ובתרמית, דבר מה המתמר בשקר להיות דבר הנהנה מפטורין או מהנחה שהוכרזו עפ"י החוקים בנוגע לדברי דואר,

יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום חמשים פונט.

88. כל שהפקידוהו להוביל או למסור שק דואר או דבר דואר בדרך העברתו ע"י הדואר —

אי זהירות, רשלנות או
הנהגה רעה של אנשים
העוסקים במסירת שקי
דואר וכי

(א) ובעודו עובד בתפקיד כזה, או בעוד שק הדואר או דבר הדואר נמצא ברשותו או תחת פיקוחו, עוזבו, או מתיר לכל אדם שאינו שומר או שאינו פקיד שנתמנה למטרה זאת, לנסוע במקום שנקבע לשומר

בכל מרכבה המשמשת להובלתו, או לנסוע במרכבה המשמשת לכך ואין לה רשיון להסיע נוסעים, או לרכב על כל בהמה המשמשת להובלתו, או

(ב) שהוא אשם בכל מעשה שכרות בעודו משמש בתפקיד זה, או

(ג) שהוא אשם באי זהירות, רשלנות או בהנהגה רעה אחרת שיש בה כדי לסכן את שק הדואר או את דבר הדואר, או

(ד) שהוא מאסף או מקבל או מוסר דבר דואר, בלא רשות, ושלא בדרך הרגילה של מסירה ע"י הדואר, או

(ה) מוסר כל ידיעת שקר על התנפלות עליו או על נסיון לשוד אותו, או

(ו) שהוא מסתובב מתוך בטלה בדרך או במעברים או המבלה את זמנו לבטלה ביודעין באופן שיעכב את בואו של שק הדואר אגב העברתו ע"י הדואר, או שאינו נזהר די הצורך או שאינו עובד בזריזות מספקת כדי להוביל שק דואר או דבר דואר בשעור המהירות המספקת;

יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום עשרים פונט.

89. כל השם בזדון מכשולים על דרך מסירת דבר דואר או המעכב בזדון את הובלתו או מסירתו יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום חמשים פונט.

90. (1) פקיד בית דואר הנותן או מוציא כל המחאת כסף בכונת תרמית, יאשם בעברה ויהא צפוי לשבע שנות עבודת פרך.

(2) פקיד בית הדואר החוזר ומוכר המחאת כסף שנפרעה קודם לכן, דינו כאילו מכר את המחאת הכסף בכונת תרמית עפ"י הסעיף הזה.

91. (1) המחאת כסף נחשבת ככנקנוט בגדר הסעיפים 15 עד 20 מפקודת תקון החוק הפלילי.

(2) כל המטשטש, המוסיף או משנה מתוך כונה לרמות, בהמחאות כסף, שורות או מלים המשמשות בשיקים לצורך שרטוט או מוסר או מעביר

המעמיד מכשולים על דרך הובלת הדואר

המוציא המחאות כסף בכונת תרמית

ויוף המחאת כסף פרק לא.

מס' 87, סעיף 11, סעיף 12

לאחר בידועין כל המחאת כסף ועליה המחיקה, ההוספה או השנוי של תרמית, יאשם בעברה ויהא צפוי לאותו עונש שהיה חל עליו אילו היתה ההמהאה שיק.

הועברו
87, 88

92. כל פקיד בית הדואר שהטילו עליו כל תפקיד בקשר עם המחאות כסף, ושולח לכל אדם אחר מתוך כונה לרמות, כל מכתב כזב או מכתב מתעה, או טלגרמה כוזבת, או מתעה, או ידיעה כוזבת או מתעה, בנידון המחאת כסף או בנידון כל כסף שצריך לשלמו עפ"י המחאת כסף, יאשם בעברה ויהא צפוי לשלש שנות מאסר.

ידיעות-רמיה בענין
המחאות כסף

93. הוראות הסעיפים 81, 82, 83, 84, 85 ו-86 מפקודת מס הבולים תחולנה ממש כאילו היה כל מס או קומיסיון הנגבים מהמחאת דואר, כמס בולים, וכאילו היה הניר המשמש להמחאות דואר — ניר שהוכן ושומש ע"י הממונים על הבולים או עפ"י הוראותיהם, לשם הטבעת בול.

עונשין בשל עברות
בקשר עם המחאת
דואר ושעור הקומיסיון
שעליהן
פרק קלג.

94. אסור לשום אדם להניח או לנסות להניח בכל תיבת מכתבים או בתא-טלפון, כל אש, גפרור, פנס, או חמר או נוזל מתפוצץ או מסוכן ואסור לו לעשות או לנסות לעשות כל דבר העלול להזיק לתבה או לשייך לה או לאשר בתוכה, וכל העובר על סעיף זה יאשם בעברה ויהא צפוי לששה חדשים מאסר ולקנס בסכום עשרה פונטים.

המניח חמרים מזיקים
בתיבת מכתבים של
הדואר או בתאי טלפון

95. (1) בלא רשות מאת מנהל הכללי של בתי הדואר, אסור לשום אדם להדביק או לנסות להדביק מודעה, רשימה, מסמך, קרטון או דבר או צבע או זפת, על כל בית דואר, תבת מכתבים של דואר, שלט מודעות של בית דואר או שלט אחר, או על עמוד טלגרף או נכסים אחרים השייכים למנהל הכללי של בתי הדואר או שהוא משתמש בהם או שמשתמשים בהם בפקודתו ואסור לו בשום אופן לשטשטש בזדון או לגרום היזק בזדון לכל משרד, תבה או עמוד או נכסים כאלה.

המדביק מודעות וכו'
על תבות מכתבים
של הדואר

(2) כל העובר על סעיף זה יאשם בעברה ויהא צפוי לששה חדשים מאסר ולקנס בסכום עשרה פונט.

96. אסור לשום אדם לשלוח או לנסות לשלוח דבר דואר אשר —

משלוח חמרים מפוצצים,
חמרי בערה או חמרים
מזיקים ע"י הדואר

(א) מצורפים אליו כל חומר מפוצץ, חומר מסוכן, או זוהמה, או כל חמר מרגיז או מזיק, או סם הדהמה חוץ אם הורשה בפרוש לצרפם עפ"י

ההסכמים והאמנות של התאחדות הדואר האוניברסלית, וכן כל מכשיר חד שאינו מוגן כהלכה, כל בעל חי, שהוא מזיק או עלול להזיק לדברי דואר אחרים תוך כדי העברתם ע"י הדואר, או להזיק לכל פקיד מפקידי בית הדואר וכן כל דבר או חפץ העלולים להזיק לדברי דואר אחרים המועברים ע"י בית הדואר או לפקיד מפקידי בית הדואר, או

(ב) מצורפים אליו כל תמונה, או ציור, תצלום, לייטוגרף, פתוח אבן, ספר או כרטיס מתועבים או מגונים או כל חפץ מתועב או מגונה בין שהוא דומה לנ"ל ובין שאינו דומה להם; או כל דבר דפוס שיש בו כדי להסית, או

(ג) מכיל כל מודעה או כרטיס בנוגע להגרלה, כל מודעה שניתנה ע"י כל אדם המציע לנבא עתידות, או כל מודעה, או חוזר, שובר או הודעה בנוגע לכל עסק של הגדת עתידות, כל מודעה בנוגע לטפול במחלות מין או בנוגע לכל תרופה למניעתה, או לתרופה או להקלת המכאובים למחלות אלה, פרט לדברי דואר הנשלחים רק לרופאים או רוקחים רשומים המשמשים במקצועותיהם לצורך עסקיהם, או

(ד) נושא על הצרור או על גיר העיטוף כל מלים, סימנים, או צורות בעלי אופי מתועב, מגונה, או שיש בהם כדי להסית או כדי לגרום רוגזה רבה לאחרים.

(2) כל העובר על סעיף זה יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר שנה אחת ולקנס בסכום עשרה פונט.

(3) עכבו בבית הדואר איזה דבר דואר מחמת שמשלוחו הוא עברה על הסעיף הזה — לא יהא בעיננו כדי לפטור את השולח מכל פעולה משפטית שהיו נוקטים נגדו אילו נמסר דבר הדואר בדרך הדואר הרגילה.

97. (1) אסור לשום אדם לעשות את המעשים דלקמן בלא הרשאה כדן—
 חיקוי בולים, מעטפות, טופסים וסימנים של בית-דואר

(א) לעשות, להוציא או לשלוח ע"י הדואר או בדרך אחר כל מעטפה, גיר עיטוף, כרטיס, טופס או גיר שיש בהם משום חקוי למעטפה, לגיר העיטוף, לכרטיס או לגיר שניתנו ע"י המנהל הכללי של בתי הדואר

או בהרשאתו או של כל הנהלת דואר נכרית או הנושאים עליהם מלים, אותיות או סימנים המציינים בפירוש או מכללא שדבר דואר הנושא אותם נשלח בשרות ממשלתי, או העלולים להמריץ את המקבל להאמין בכך, או

(ב) לסמן על כל מעטפה, ניר עיטוף, כרטיס, טופס או ניר לצורך הוצאתם או שילוחם ע"י הדואר או לצורך השמוש בהם בדרך אחרת, כל סימן המחקה חותמת או סימן של בית דואר המסור להנהלתו של המנהל הכללי של בתי הדואר או לרשותה של כל הנהלת דואר נכרית, או הדומים להם או המכוונים להיות כמותם, או כל מלים, אותיות או סימנים המציינים בפירוש או מכללא שדבר דואר הנושא אותם נשלח בשרות ממשלתי, או העלולים להמריץ את המקבל להאמין בכך, או

(ג) להוציא או לשלוח ע"י הדואר או בדרך אחר כל מעטפה או ניר עיטוף או כרטיס או טופס או ניר שסומנו כך.

(2) כל העובר על הסעיף הזה יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום שני פונטים.

98. (1) אסור לשום אדם לעשות את המעשים דלקמן: —

(א) לעשות, להוציא בידועין או למכור כל בול מדומה, או להשתמש בידועין בבול מדומה לכל מטרת דואר שהיא; או

(ב) להחזיק ברשותו בול מדומה, אלא אם כן הוא מראה צידוק חוקי לכך; או

(ג) לעשות כל חותמת, גלופה, מכשיר או חמרים אחרים לעשית בול מדומה, או להחזיקם ברשותו חוץ אם הוא מראה צידוק חוקי לכך.

(2) כל העובר על הסעיף הזה יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום עשרים פונט.

(3) כל בולי הטבעה, גליפה, מכשיר, או חמר שנמצאו ברשותו של כל אדם בניגוד לסעיף הזה, מותר לתפשם והחרם יחרימום.

(4) לצורך הסעיף הזה „בול מדומה” פירושו כל פקסימיל או חיקוי או תבליט של כל בול בין על ניר ובין באופן אחר, לצורך ציון שער דמי דואר לרבות כל בול המשמש לציון שער דמי דואר של כל ארץ שהיא.

99. (1) בלא הרשאה מהמנהל הכללי של בתי הדואר, אסור לשום אדם להניח או להשאיר בכל בית, כתל, דלת, חלון, תבה, עמוד או מקום אחר השייכים לו, או העומדים לפיקוחו כל מלה מהמלים הבאות או אות מן האותיות הבאות או סימן מן הסימנים הבאים, זאת אומרת: —

(א) המלים „בית דואר” או „משרד טלגרף של בית הדואר” או „סוכנות דואר” או „תא לשיחות טלפון”; או

(ב) המלים „תבת מכתבים” בצירוף המלים, האותיות או הסימנים המסמנים בפירוש או מסתמא, או שיוכלו להמריץ את הקהל להאמין שזוהי תבת מכתבים של בית הדואר; או

(ג) כל מלים, מכתבים או סימנים המסמנים בפירוש או מסתמא או שיוכלו להמריץ את הקהל להאמין שאינה בית או מקום הוא בית דואר או שאינה תבה היא „תבת מכתבים של בית הדואר”;

ומשנדרש אדם במודעה מאת המנהל הכללי של בתי הדואר, למחוק או לטשטש מלים, אותיות או סימנים כאלה, או להסיר או לסגור יפה איזו תבת מכתבים השייכת לו או העומדת לפיקוחו, שהיתה תבת מכתבים של בית דואר — חייב הוא למלא אחרי הבקשה.

(2) כל העובר על הסעיף זה יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום שני פונטים, ואם הוסיף ועשה את העברה לאחר שנתחייב פעם אחת קודם לכן, יהא צפוי לקנס בסכום מאתים וחמשים מיל בעד כל יום שבו הוא ממשיך בעברה.

100. (1) כל המעמיד בידועין מכשולים על דרך פקיד בית הדואר במלאו את חובתו או המפריע למהלך העבודה של כל דואר כשהוא נמצא בו או באחד הבנינים או המגרשים השייכים לו או המשמשים לו, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום חמשה פונטים.

המעמיד מכשולים
בדרך פקידי בית הדואר

(2) כל פקיד מפקידי בית הדואר רשאי לדרוש מאת אדם השם מכשולים על דרכו כשהוא ממלא את חובתו, או המפריע למהלך העבודה של בית הדואר

כשהוא בבית הדואר או בבנינים או המגרשים השייכים או המשמשים לו, לצאת מאותו המשרד או הבנין או המגרש, ואם סרב האיש שנדרש-כך לקיים את הדרישה יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום חמשה פונטים, וכל פקיד בית דואר רשאי להוציאו.

(3) כל רוכל, תגרן נודד או מוכר עתונים או כל אדם הולך בטל או מרדן העומד או מסתובב מתוך בטלה על המדרכה או בדרך אשר ממול לבית הדואר, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום חמשה פונטים.

101. אין לאסור פקיד מפקידי בית הדואר בעודו עסוק בפועל במלוי חובותיו, אלא אם נאשם בעברה שנעשין עליה בעונש מות או בעבודת פרך, עד שלא תהיה למנהל הכללי של בתי הדואר אפשרות למנות אחר במקומו.

ה'ק"ן תש"א 219

102. בכל מו"מ משפטי על עברה שנעשתה או שניסו לעשותה, או בשל מעשה או דבר זדון, של חבלה או תרמית שנעשו, בבית דואר, עליו, או בקשר אתו, או בקשר עם שק דואר, דבר דואר, המחאת כסף, או כל סחורה, כסף או בטחונות בעלי ערך, שנשלחו ע"י הדואר, או בהם או עליהם או באיזה אופן שהוא, בנוגע לכל רכוש שתחת הנהלתו או פקוחו של המנהל הכללי של בתי הדואר, די לטעון שהרכוש שייך למנהל הכללי של בתי הדואר ולטעון שדבר או ענין נעשה בכונה להזיק או לרמות את המנהל הכללי של בתי הדואר, בלא להזכיר בשמו את האיש שהנהו מנהל כללי של בתי הדואר, ולא יהא צורך לטעון או להוכיח במשפט, אם בשעת המשפט ואם בדרך אחרת, שדבר הדואר, המחאת הכסף, הכסף, הבטחון או הרכוש היה להם איזה שווי.

במקרים ידועים פטורים
פקידי בית הדואר
מעונש מאסר

הוראות בנוגע
לצורת המו"מ

החוקה והחוקים
ש"א

103. כשדנים אדם על עברה עפ"י הפקודה הזאת, הרי הוכחה שאיזה חפץ הוא בדרך העברתו ע"י הדואר או נתקבל מטעם המנהל הכללי של בתי הדואר לצורך משלוח ע"י הדואר, תהא הוכחה מספקת כי החפץ הוא דבר דואר.

הוכחה שהדבר הוא
דבר דואר

104. הרשות בידי המנהל הכללי של בתי הדואר לסדר בדרך פשרה ולהמיר כל מו"מ משפטי שהוחל בפקודתו או בפקוחו נגד אדם כדי לגבות כל קנס שאינו עולה על עשרים פונט שהוטל על אדם עפ"י פקודה זו בתנאים שמנהל הכללי של בתי הדואר ימצא לנכון, לפי שקול דעתו ההחלטתי, והרי נותנין לו או לכל אחד מפקידיו או מורשיו שייפה את כחם לכך, סמכות מלאה לקבל כל קנס שהוטל כך או שטענו שהוטל כך, או חלק הימנו, מבלי שיהא צורך במשפט לגביהו.

הסמכות להמיר משפטים

105. כל פקיד בית הדואר או פקיד של ממשלת פלשתינה (א"י) העובר עברה עפ"י חלק זה מן הפקודה כשהוא משמש או נוסע במסלת הברזל הצבאית של חצי האי סיני יובא בפני בית משפט בפלשתינה (א"י) כאילו עבר את העברה בפלשתינה (א"י).

חלק ט. — שונות.

106. (1) אם נראה למנהל הכללי של בתי הדואר שאיוז תבת מכתבים של בית דואר, מחמת שהיא מצויה בביתו או במגרשו של אדם פרטי, או מפני סבה אחרת, היא נתונה במצב כזה שלא תוכל לשמש תריס בפני הוצאת דברי דואר מתוכה שלא בדרך חוקית, או בפני תרמית אחרת, כדרך שאפשר לומר על תבות מכתבים אחרות של בית הדואר, הרשות בידו להכריז שאותה תבת מכתבים תהא תבת מכתבים פרטית, ודבר דואר שהושם בתוכה לא יחשב כאילו נשלח כהלכה, לצורך כל חוק או חוזה שעל פיהם נתינתו של דבר דואר בתוך תבת המכתבים היא הוכחה על קבלתו ע"י המקבל.

(2) תעודה שנראה מתוכה כי היא חתומה ע"י המנהל הכללי של בית הדואר האומרת שאיוז תבה או כלי קבול הותקנו ברשותו של המנהל הכללי של בתי הדואר לצורך קבלת דברי דואר או מקצתם, תהא בכל מ"מ משפטי הוכחה על העובדות המפורטות בתעודה.

107. (1) יכול הנציב העליון להתקין תקנות * —

(א) בכל ענין שהפקודה הזאת מרשה או דורשת לעשותו עפ"י תקנות ;

(ב) בענין יצירת קרן קנסות בכספי קנסות שהוטלו על פקידים מבית הדואר ובענין השימוש בקרן כזאת ; וכן

(ג) תקנות הקובעות את סמכותו של המנהל הכללי של בתי הדואר כלפי פקידי בית הדואר.

(2) יכול המנהל הכללי של בתי הדואר להתקין תקנות בכל ענין שמותר או דרוש לקבוע לו תקנות עפ"י הסעיפים 3, 4 (1), 4 (2), 5 (2), 6, 7, 10, 12, 14, 15 (1), 20 (1), 20 (2), 20 (3), 21, 23, 27 ו-59, ואין צורך לפרסם בעתון הרשמי כל תקנה עפ"י סעיף קטן זה.

תקנות
מס' 30 לט' 1934

(3) בהסכמת הנציב העליון רשאי המנהל הכללי של בתי הדואר להוציא לאור מזמן לזמן מדריך-בית הדואר הכולל את התקנות שהותקנו עפ"י פקודה זו כלן או מקצתן.

התוספת.

(סעיף 25 (2).)

הצהרה מאת רב חובל של ספינה

הצהרה מאת רב חובל של ספינה
 אני, א. ב., רב החובל של (הזכר את שם הספינה) שהנעתי מ (הזכר את שם המקום) הריני מצהיר, כרוש עפ"י החוק, כי לפי מיטב ידיעותי ואמונתי, מסרתי או דאנתי למסירת כל שק דואר, צרור, דבר-דואר, או חבילה של דבר-דואר שהיו בספינה (הזכר את שם הספינה) לבית הדואר, זולת דבר-הדואר הפטורים עפ"י החוק.